

ODNAWIACZ (1) *sb m*

N sg odnawiacz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Ten, kto przywraca rzeczy do lepszego stanu, naprawia; innovator, novator, reformator, renovator Cn [czego]: Interpolator, Odnawiacz łtarych rzeczy. Mqcz 172d.

LWil